

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Simor-utca 39.

Kiadóhivatal: Számmer Imre könyvnyomdája.

En vállalom . . .

(#) Tizenöt keserves esztendőt nyögött el ez a sokat sanyargatott ország Tisza Kálmán kormányelnöksége alatt. Ennyi idő kellett, míg a nemzet végrehalására le bírta magáról rázni a ráerőszakolt bilincseket, azt az ocsmány békót, mely a bihari pontok hirhede szegre akasztójának a révén ráfeszült az egész testére. Örömmámorban uszott az egész ország hazafias népe, a mikor az igazságos sors kidobta a bársonyszékéből, az ország sorsának szerencsétlen kezű, rókamájú intézőjét s tudok egy hírneves publicistát s volt törvényhozót, a ki a kormány bukása fölött való végtelen örömeiben télviz idejében, kalap nélkül rohanta be akkor az utcákat, hirdetőn nagy szóval azt az örövendetes eseményt, hogy immár elmúlt az ország vigasztalan jelenje, megszabadult már a nemzet attól az ocsmány poliptól, mely vaserejű csapjaival megkötötte szabadságát, akaratát, sőt még a gondolkozását is.

Rövidke pihenőt kaptunk akkor, csak akkorát, hogy valamennyire teleszihattuk tudónket egy kis szabad levegővel, a mikor egy szerencsétlen elhatározás folytán még nagyobb nyügöt raktak hegyibénk, azaz átadták az ország kormányának gyepeljét Bánffy Dezső bárónak, a hirhede szolnok-dobokai főzsandárnak, — azaz főispánnak. Való igaz, hogy a mikor a képviselőház elnöke lett ez a jeles fér-

fiu, jócskán rajta hagyott volt már akkor keze szennyjét a várnegyėje közönlegén s az is igaz, hogy a szolnok dobokiakon végtelen megnyugvat s öröm vette erőt, a mikor köztudomásúvá lett a távoztása. Mint házelnök meglehetősen száraz tuncya s üres volt mindenha, de mint kormányelnöknek ugyancsak megnőtt szátán a szarva. A kis elmék nagy dühével kezdte csakhamar marni pénzért maratni mindazokat, akik az utjában állottak. Egy-két malleusát, köztük Ugront, csakugyan sikerült is kivágnia az ellenzék sorából, de a legnagyobb erőszakoskodása mellett sem bírta magának megszerezni azt a nyugodalmas békességet, amely etkorlálolt, kormányzásban s minden okos dologban járatan elméje megkivánt.

Bzony az aránylag kicsiny, a Lloyd palotában s a kormánypárti lapokban kigunyolt ellenzék ugyancsak keerves órákat szerzett mostanában a hatalmában elbizakodott, erőszakoskodó basának, aki attól sem riadt vissza, hogy a szorongat-tatása e napjaiban a nemzet véren szerzett alkotmányának a megcsonkítása árán is megóvni iparkodott a hatalmat, amelyhez oly görcsösen ragaszkodik.

Hanem itt már betelt a mérleg. A közös veszedelem megkötötte a kapcsolatot a törvényhozás minden pártárnyalatu ellenzéke között, amely immár egyesült erővel küzd a nyüg alól való szabaduláért. Minden becüsletes eszközt felhasználott már az ellenzék Bánffy ellen, hogy megszabadítsa

tőle s miniszterársaitól az országot, de az mit sem használt. Zokon veheti-e tehát bárki is, hogy most már az elkeseredés fegyverével támadt ellene, amely fegyver eddig még csaknem mindig diadalmaskodott oly kormányelnökkel szemben, akit csak valamennyire is vékony arczbőrrel látott el a Teremtő.

Hja, de Bánffy, az más. Ha egy közönséges polgárembernek vágta volna olyan nagy kaliberű sértéseket a fejéhez, amilyenekben legutóbb Bánffy ur részesült, bizonyára szaladt volna, nem a miniszteri bársonyszékéből, de még Kina császári trónjáról is.

A minap, hogy megesezt az a szörnyüség nap, amikor csaknem vér folyt az országgyűlés házában s a mikor a miniszterelnök a képzelhetetlen legkeményebb támadásokban részesült, akkor Bánffy ur kirohant a folyosóra s hű mamelukjai közé menekülve a dühtől reszketve kiáltotta: „Vállalná-e valaki ezt a helyzetet?! Nohát én vállalom!”

Ez a pár szó jellemzi az egész embert. Történjék bármi, ő „vállalja”; pusztuljon a szabadság, kerüljön ki bénán, csonkán a harcából a nemzet alkotmánya, foljék vér, boruljon lángba az ország, az mellékes, de ő azért „vállalja” a helyzetet, azaz denevérként belekapaszkodik a hatalomba, amelyet oly méltatlanul bitorol már évek óta.

Már most képzeljük el, hogy ez a dühtől keresztül kasul mérgezett, kis mű-

Játékszerek.

— A »Fejérmegyei Napló« tárczája. —

Irta: Kincs István.

— Haragszik, Pepi? igazán haragszik?

De az ilyen közönséges dolgot annyira szivére venni, ki látta! legyen már egyszer esze, no s mondja, hogy nem haragszik.

Hanem Pepi csak azért se mondta. Meltósággal vetette neki hátát a kávéházi pénztár karosszékének s göndörfürtös daczos kis fejét hol erre, hol meg amarra fordította, a szerint a mint Kisteleki Gerő ur is majd jobbra, majd balra tipródott.

Színét sem akarta látni annak az embernek. Nagyt vetett ellene: házasodni készül. Hej! pedig hányszor hallotta tőle:

— Edes Pepi, aranyos kis galombom, te, — vagy senki a világban.

Gergő persze száznak is elmondta már életében ugyanazt, hanem egyik se volt olyan tökkel ütött fejjű, hogy mindjárt készpénznek vette volna. S most tessék . . . százon tul az első mindjárt olyan liba . . . na, de jobb meg-nem bosszantani. Szörmentén kell simogatni az ilyen haragos jószágot. Különben még harapni is találna. Hol is hagyta el?

De Pepi, egyetlen edes Pepim!

Észre se vette, hogy alig két lépésre tőle fiatalember telepedett le. Iskolatársa volt s hozzá leendő feleségének tulajdon testvérbátyja.

Szinte érdeklél hallgatta az ő kedves sógora, hogyan teszi a szépet a göndör haju haragos kis szökének.

— Pepi, lelkem, nézzen le rám, ne fordítsa el tőlem szüntelen azokat a ragyogó szép szeméit! — rimánkodott Kisteleki Gerő.

Hanem Pepi meg nem indult semmiféle kérő, könyörgő szóra. Tekintetre se méltatta hütlén udvarlóját.

— Lásd-a, Pepi — verte a vasat Gergő tovább — magam se tudom voltaképen, hogyan történt. Az az hogy igen, édesapám csinálta az egész dolgot. Tudja galambom, mi valamikor gazdagok voltunk, de most . . . hogyan is mondjam? igen most már megütötte a guta minden gazdagságunkat. Egy ekevas keves, de annyi sem a mienk már a birtokon. Hoppon fogta a zsidó . . . no, hanem tudja, ezt csak magának mondom, lássa milyen őszinte vagyok, magának megvallanám akár minden halalos bünömet is. Tehát zálogban már minden, még a kabát is másé, mely rajtam van. Pepi, ide hallgasson, lássa, puffra csináltattam ezt is. A mim volna még, a szivem, az sem az enyém, magának adtam már régen.

Pepi megmozdult s fölbigygyesztette két piros ajakát.

— Ugy van, Pepi — folytatta Gerő hévvel, — de hát kell magának egy koldus ember szive. No ugy-e, hogy nem kell. Lásd-a galambom, mennyire ismerem én magát. Ma-

gának pénzre, sok pénzre van szüksége, no én azt a pénzt megszerzem, úgy szerzem meg . . .

— Hogy elhagy engem, — vetette oda összevont szemöldökkel a csinos leány.

— Dehogy hagyom! En magát? Soha ez életben. Pepi, maga nem ismer engem.

— Talán jobban, mint ön maga magát, — volt a gunyos válasz.

— Ne keserítsen! Hiszen ha tudná, hogy minden vádoló szava egy-egy kétélű tör szerelmes szivemben, akkor . . . igen akkor, Pepi nem beszélne így.

Gergő egészen ellágyult a végén. Keze után nyult a kis daczosnak s úgy folytatta:

— Nézzen a szemembe s olvasson benne.

— Csapodárságot?

— Ellenkezőleg, épen örök hűséget.

Akarja talán, hogy megesküdjem? — s nyomban megemeite három ujját.

— A maga esküje! — s csengő kacagás fogta el Pepit.

— Én, kérem, — eskümet mindig megtartom.

— Azt is, melyet az oltárnál annak a másíknak tesz?

— Az . . . az . . . hebegte Kisteleki

Gergő pillanatnyi zavarban — az egészen más. Ha egyszer magának adtam szavamat, eskümet, szivemet, akkor az a másík tekintetbe se jöhet. Figyje el Pepi, a házasság pusztá formalitás csak. Másnak adjuk kezünket, hanem a szivünkkel ott nem rendelkezhetünk. S ha

veltségű ember vezeti a Ház esetleges feloszlatása után az új választásokat!

Teremtöm, mi lesz abból?! Nyitra, Stomta, Cacsza, Zsolna csak tizedrangú eseteket fognak képezni a választási visszaélések krónikájában.

Szó sincs róla, lesz azért ellenzék is. De milyen?! Bizonny mondom, hogy nem igen lesz a Ház baloldalán más ember, csak olyan, a ki a miniszterelnök ur kegyelméből került oda. No hát azután olyan ellenzék lesz, a milyen Bánffy urnak kell. Az nem fog obstruálni.

Nagyon, nagyon veszedelmes immár ez az ember, félni kell tőle szörnyen. Félni vagy bármilyen módon elugrasztani.

POLITIKAI HIREK.

— A képviselőház tegnapi ülésének eredményét érthető izgatottsággal s óriási érdeklődéssel leste az egész ország közönsége. Nagy botránnyal tarthatott méltán mindenki, amint-hogy tarthat mindennap, mert hiszen olyan a helyzet abban a Sándor-utcai házban, mintha dinamit voltna aláaknáva az egész épület. Ki tudja mikor áll be az explozió?! No hát botránny nem volt, sőt ellenkezőleg simán, a legnagyobb rendben folyt le a tanácskozás, ami a leginkább annak tulajdonítható, hogy két olyan szónok beszélt, akinek szavait általános érdeklődés mellett hallgatta az egész Ház. Apponyi Albert gróf s Károlyi István gróf nyilatkoztak a helyzetről s mondtak olyan dolgokat, amelyek óriási lelkesedést keltettek az ellenzéken s szembetűnő ellanyhulást a kormánypártban.

Kossuth Ferencz beszélt elsőnek. Az elnökválasztás kitűzése tárgyában szólalt föl s az ellenzék részéről határozott javaslatot nyújtott be az elnöki tisztnek a párturalomtól, a részrehajlástól, a pressziótól való megmentése érdekében.

Pulszky Ágostot szólaltatta meg ezután a jobboldal, aki örülletes abszurdumok fölállítással iparkodott magát fölülmelni. A Tisza-lex védelmére az állította, hogy a kormánypárt eljárása ugyanaz, a mi ez ellenzéké volt, a mikor a fölirati javaslatot aláírta! Meg, hogy a kormány eddig soha se a törvényt, se az alkotmányt, se az egyéni jogokat nem sértette.

Pepi nagysámnak, jól figyeljen most, még egyszer fölteszem a kérdést, ha magáskának választania kellene a kettő között, ugyan na, melyiket választaná? No ugy-e, hogy hallgat, no ugy-e, hogy a szívem kell? No lássa Pepi, lássa . . .

— Hát hugomnak nem tennéd föl ugyanazt a kérdést, Gergő? — szólalt meg Kisteleki iskolatársa a háta mögött. Épen fizetett és menni készült.

Gergő hirtelen hátrafordult s hogy a fiatalbort megismerte, elképedve meredt utána. Olyan ilyedt ábrázatot vágott, mintha kísértetet látta.

— No és csak nem is tisztelteted menyasszonyodat? — kérdezte iskolatársa metsző gúnnyal, hogy az ajtóból ismét visszafordult — pedig hidd el, Gergő, végtelenül megőrülne, lsten veled!

Betette maga után az ajtót. Kisteleki Gergő megtántorodott. Pepi pillanat alatt mellette termett s szerető karokkal akarta fölfogni, de a fiatalember gorombán taszította félre. Kalapja után nyult s kétségbeesetten rohant ki az ajtón. Utól akarta még érni azt a másikat, el akarta neki mondani, hogy szó sem igaz az egészről, mit az ímént hallott, hogy . . . izé . . . ő csak játszott azzal a leánnyal, ahogy már az olyan játékosoknak teremtett gyerekekkel játszani szokás; bolonddá tartotta, hazudott neki . . . de hát késő volt . . . az a másik rég eltűnt már.

S ő hazatámolygott.

Apponyi Albert gróf mondott aztán nagy figyelemmel kísért beszédet. Két momentumban foglalta össze a krízis jelenségeit: az elnökválasztásban és a Tisza-lexben. Az elsőnél bebizonyította, hogy a kormánypárt menesztési igyekezett Szilágyit és kétségtelenül dokumetálta, hogy rendszerváltoztatást kíván az elnöki székben. A második momentumnál visszament az illészak elejére és onnan fejtette ki a most már olyan mélyrehatóvá fejlődött válság csiráit. Az ellenzék meggátolni igyekezett a 67-es alap elferdítését, kijátszását, — a mely veszedelmesebb minden módosításnál, — az által, hogy nyilatkozatot bívánt a kormánytól; nem arra, hogy a törvényt az ellenzék kívánsága szerint értelmezi-e, hanem hogy ragaszkodik-e a közös értelmezéshez, hogy állja-e a szavát. Ezt a nyilatkozatot a mai napig meg nem kapta. E helyett a kormány és pártja a többség forradalmát állítja fel a parlamentáriszuszus, az alkotmányos uton egyedül bent a Házban alakulható többség jogai elldn. Ennek a forradalmi kísérletnek sikerülnie nem szabad. — Ha tehát végezte be Apponyi — kísérletet akarunk tenni a normális helyzet visszaállítására, távolítsák el annak legnagyobb akadályát — a Tisza-lexet! Ezt a kijelentését Tisza István gróf a szünet után következő beszédében kizsákmányolni igyekezett. Akadémikus beszédet akart mondani, de csak bággyadt, szintelen volt. Beszédét a nagy figyelmetlenség folytán alig lehetett érteni, de mikor az idézett kijelentést oda magyarázta, hogy az ellenzék az utolsó származását ragadja meg a maga által tennet helyzetből leendő kiszabadulásra, nagy ellenmondás támadt a baloldalon. Apponyi személyes kérdésben fényesen verte vissza ezt az inszinuációt. A lex-Tisza megsemmisítése — ugymond — csak nélkülözhetetlen előfeltétel a helyzet szanalására, a miről addig beszélni sem lehet. Ha az bekövetkezik, akkor lehet szó a többi nagy sérelmekről, de addig másról, mint erről a támadásról, szó sem eshetik a magyar parlamentben. Még egy érdekes szónok szavait hallgatta ezután a Ház. Károlyi István gróf beszélt, metzőn, kiméletlenül a kormány ellen. Sulyosan elítélte az egész rendszert, a mely elhagyta az erkölcs és tisztesség alapjait. Ennek a rendszernek össze kell omlania, mert — ugymond — csak nem akarják elhitetni, hogy a koronás király, a ki előtt tisztelettel hajlik meg az egész világ, hajlani fog a kormányelnök hazafiatlan és erkölcsstelen ajánlatára és semmibe vegye a saját esküjét? Meg vagyok győződve — folytatta — hogy ezt a hangot meghallja az egész ország, meghallja a király is!

— **Bizalom Esterházy Mihálynak.** Gróf Esterházy Mihálynak, a szempzi kerület országos képviselőjének, tegnap a következő táviratot küldték választói: „A kerület községeből hozzánk érkezett nyilatkozatok alapján értesítjük Méltóságodat, hogy a szempzi kerület választói meleg elismerésüket és köszönetüket fejezik ki az összes ellenzéki pártoknak öntudatos tevékenységükért, melyet a mai kormányzati rendszer megbuktatására, különösen a Tisza-javaslat tönkretetésére kifejtettek. Hálás köszönetet mondanak képviselőjüknek eddigi munkédőreért s biztosítják őt a jövőben is bizalmukról és ragaszkodásukról.

— **A katolikus autonomia kongresszusba** a magyarországi kegyes tanítórend az elhunyt Frank Ferencz tartományi főnök helyébe Magyar Gábor jelenlegi tartományfőnököt küldte ki.

— **Népgyűlés az obstrukció mellett.** Szentesen népes gyűlést tartottak tegnap Csongrád, Mindszent, Szegvár, Teés és Pábián községek ellenzéki polgárai. A gyűlésen, a mely körülbelül 10 ezer embert számlált, Adám Eldre, kátaí Pál János Szentesről, Faragó Antal Csongrádról, Rác András Szegvárról, Haász Juda Mindszentről elnököltek és közséjük nevében beszéltek. Az általános politikai helyzetet Sima Ferencz világította meg. A népgyűlés határozatilag kimondotta, hogy tiltakozik a lex-Tisza alapján a magyar alkétmány ellen tervezett merénylet ellen. Üdvözlí a parlament

egyesült ellenzékének tagjait a mai kormányrendszer megbuktatására és az alkotmány megmentéséért kifejtett parlamenti küzdelméért.

— **Andrássy Bánffyrol.** Andrássy Gyula gr. szintén kilépett legutóbb a kormánypártból s ez alkalomból levett intézett választóíhoz, melyben egyebek közt ezeket mondja: Az, a kinek politikai egyénisége olyan nagyfoku gyűlölséget és szenvedélyt tudott fölébresztetni a nemzet tekintélyes részében, hogy miatta minden kérdés elmergesedik, hogy miatta az ellentétek a végtelékig, egészen a forradalmi hangulatig fokokóznak, a kivel az ellenzék az elkerülhetetlen szükséges érintkezést sem tudja többé föntartani, az állandóan miniszterelnök nem maradhat. Az állam nyugalma, saját programja, saját pártjának érdeke egyaránt lehetetlenné tesszik, hogy az ország ügyeit állandóan vezesse. Előbb-utóbb lehetővé kell tenni a kibontakozást, erre pedig az első lépés más nem lehet, mint Bánffy miniszterelnök távozása. Andrássy gróféhoz hasonló éles hangú levélben ítélte el még a kormány eljárását Széchenyi Aladár gróf s Dobócsy Ignác is.

— **Képviselőválasztás.** Halassy Gyula, a minap elhunyt országgyűlési képviselő helyébe Besztercebányán a kormánypárt Schmidt József gr. kereskedelmi miniszteriumi államtitkárt léptette föl. Az ellenzék is mozog s már eddig két jelölt körül is forog az érdeklődés.

UJDONSÁGOK.

— **Püspöki körlevél.** F. hó 18-án bocsátotta ki dr. Steiner Fülöp megyés püspök XVI. sz. körlevelét, melyben tudomására hozza papságának, hogy a pápa a székesfejérvári egyházmegye számára megengedte Jézus szent szívérol szóló litániának nyilvános használatát s egy-szersmind közli az ide vonatkozó határozatot, a litánia jóváhagyott szövegével együtt és felhívja a papságot, hogy ezen litániát Jézus szent szívének tiszteletére tartani szokott ajtatosságokon használják. A litánia használatát a pápa a megyés püspök kérelmére engedte meg, ki azért fordult e kérelemmel a pápához, mivel egyházmegyénkben Jézus sz. szívének társulata több helyen szabályszerűen megalakult és hogy a hívek különös tisztelettel vannak Jézus szent szíve iránt. A litánia szövege teljesen megegyezik a marseillesi és az autumi francia egyházmegyéknek engedélyezett litánia szövegével.

— **A király mint elnök.** Bécsben tegnap katonai konferencia volt, a melyen maga a király elnökölt. A konferencián részt vettek: Krieghammer közös hadügyminiszter, br. Beck vezérkari főnök, továbbá Windischgrätz herczeg, Reinländer és Waldstätten táborszer-nagyk.

— **Meghívó a megyei közgyűlésre.** A törvényhatósági bizottság t. tagjainak. A köz-igazgatási bizottságból az év végével kilépő öt tag helyének választás utján leendő betöltése több bizottság újból alakítása s fontosabb tárgyak, ugy a községi költségvetések és számadások elintézése, illetve felülbírálata végett f. évi december hó 28-án d. e. 10 órakor a vármegyeház első emeleti dísztermében rendkívüli közgyűlés fog tartatni, melyre a törvényhatóság t. tagjait tisztelettel meghívom. Székesfejérvár, 1898. december 16-án. Báró Fráth s. k., főispán. A közigazgatási bizottságból kilépnek Kenessey Gyula, Dettrich Zsigmond, dr. Pajzs Gyula, Verebi Végh István, Koller Ti-vadar; a kilépő tagok újból megválaszthatók.

kora között férjhez. A következő öt évben, huszhuszonöt között már kedvezőbbé a szépem kilátásai: száz közül harminczhat megy férjhez. Harmincz éves korig száz leány közül huszonkettő megy férjhez, de ezentul apad a férjhezmenők száma. Harmincz-harminczöt év között száz közül tizenkettő megy férjhez, harminczöt-negyven között száz közül hat, negyven-negyvenöt között száz közül öt megy férjhez. Hogy még a hatvan éves leányok is főként alá juthatnak, kimutatja a statisztika azzal, hogy háromszázhatvanöt hatvan-hatvanöt éves tisztes kora leány közül egy még férjet kap. A leányoknak veszedelmes versenytársai az özvegyek. Ezek könnyebben és hamarabb szereznek férjet, mint a lányok, valószínűleg azért, mert már tapasztalatuk van ezen a téren.

]] **Játék a halállal.** Blondin, a híres költő-táncos, a ki vékony drótsodronyon átment a Niagara, produkciói alkalmával mindig felszólította a közönséget, hogy jelentkezék közüle valaki, a kit ő átvihet a kötélen. Egyszer jelentkezett egy ur, a ki hajlandó volt megtenni Blondin hátán a veszedelmes utazást. A költő-táncos bele is egyezett, vállára vette a vállalkozó szellemű idegent és nekiindult a drótkötélnek. Az ut fele mögötte volt már, a mikor egyszerre csak hangos nevetésre fakad az eleven teher.

— Ugyan mi mulattatja önt ugy? — kérdi Blondin, óvatosan lépkedve és egyensúlyozó botját ide-oda balanszirozva.

— Csak azon nevetek, felelt az idegen, hogy ugyan miféle képet vágná ön ahhoz, ha itt egyszerre csak lezuhannánk a kötélről.

— De nem zuhanunk ám, — mosolygott Blondin.

— De bizony lezuhanunk, még pedig mindjárt, nevetett vissza a másik, mert én föltettem magamban, hogy ilyen halált halok. S ezzel az örült, mert más nem lehetett, elkezdett veszedelmesen fészkelődni a költő-táncos vállán, úgy, hogy Blondin kis hujja, hogy el nem vesztette az egyensúlyt. Hamar összeszedte azonban magát és a balanszirozó botjával olyat vágott a kapálózó örült kezeféjére, hogy az mozdulni sem tudott. Aztán folytatta az utját, igaz, hogy borzasztó izgatottan, szerencsésen átért a tulsó partra és letette hátáról veszedelmes utitársát, a kit aztán kétszer egy pofon vágott, hogy belejajult. Ezóta a rettenetes légi utazása óta Blondin senkit többé át nem vitt a hátán, csupán a fiát, mert ebben bizhatott.

NYILT-TÉR.*

COGNAC

Gróf Keglevich István utd.

kiváló jó minősége folytán legnagyobb elterjedtségnek örvend, a kizárólag díszoklevelekkel kitüntetett * ** *** Extra **** és V. S. O. (fine champagne d'Hongrie) jegyű gyártmányai 127. 4-1. mindenütt kaphatók.

A cégnek gyári raktára Ausztria-Magyarországban a legnagyobb és legrégibb szakmában.

Központi iroda: Budapest, Rudolf-rakpart 7.

* E rovatban közltekért teletöltséget nem vállal a szerkesztőség.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. székesfehérvári 17. honvéd gyalog ezred 1. sz. közétkezési bizottsága pályázatot hirdet az 1899. évben szállítandó I. Hus, II. Zsir, III. Liszt és IV. fűszerneműek szállítására nézve.

Az évi szükséglet megközelítőleg a következő:

Marha hus	40.000 kgr.
Dísznó zsir (olvasztott zsir)	6000 "
Liszt	15.000 "
Tarhonya	1500 "
Burgonya	40.000 "

Bab	10.000 "
Dara	400 "
Só	4000 "
Mák	500 "
Paprika	200 "
Hagyma	1500 "
Turó	600 "
Cukor	15000 "
Rizs	5000 "
Lekvár	300 "
Éczet	800 "
Káposzta	2000 "

Felhivatnak a pályázók, hogy ebbe i ajánlataikat lepecsételt borítékban folyó évi december hó 28-ig a m. kir. székesfehérvári I. számú közétkezési bizottság címére küldjék be.

Bővebb felvilágosítások a pályázatra nézve a m. kir. székesfehérvári 17. honvéd gyalog ezred élelmező tiszt irodában (honv. lak tanya barak helyiség 7. szám alatt) nyerhetők.

Székesfehérvár, 1898. december hó 19-én
a m. kir. székesfehérvári 17. honvéd gyalog ezred 1. sz. étkezési bizottsága.

Van szerencsém a nagydíjű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a Magyar Általános Köszénbánya részvény társulattól Budapestben a

tatai köszénbányák

kizárólagos képviselőt Székesfehérvár és vidékére átvettem és szénét itt állandóan raktáron tartom.

A hazai széntermékek közt a **tatai szén** első helyet foglal el és a porosz szénhez hasonlóan, legkisebb salakot sem és nagyon kevés hamut hagy hátra, miért is szobafűtésre kiválóan alkalmas.

Kérem a tisztelt fogyasztó közönséget, hogy erről magának meggyőződést szerezni és megrendelésekkel fölkeresni sziveskedjék.
RAKTÁR: a teherpályaudvar bejárájával szemben, a Keszei-féle székgyárban.

Iroda: Tisztelettel
Sas-utca 5. WEISZ JÓZSEF.

A n. érd. közönség szives figyelmébe!

**A műselyem festés + + +
+ + + és vegytisztítás.**

Minden e szakmába vágó férfi és női ruhaneműek, Perzsa vagy más szőnyegek, csipke és Tunisz-függönyök, Selyem vagy bársony bármilyen gazdagon díszített ruhaneműek, bútör szövetek ugy festésre mind tisztításra fejtellenül, Bársony neműek elfejtve préselésre és mintázásra, Gyöngy és selyemhímzések, keztük, nyakkendők, selyem ingek, Egyenruhák, szörme szőnyegek felelősség mellett a legjutányosabb árban számíttatnak.

Gyászruhák festése gyorsan eszközöltetik.

Számos pártfogást kérve teljes tisztelettel

Papp Károly

Szt.-István-utca 5. szám,
a nagytemplommal szemben.

Hirdetések
felvételnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

Karácsonyi occasio.

Legolcsóbb és legalkalmasabb karácsonyi ajándék

Grosz József és Fia cégénél

kapható, ennek meggyőződéséül ajánljuk a t. közönségnek dus és szép kirakatunkat megtekinteni, hol a cég az alkalmilag olcsón beszerzett cikkei 16-szállított mélyen a gyári áron aluli árakkal látható u. m.:

finom carlsbadi porcellán ebédlő	6 sz. 6.50 krtól kezdve
teás és kávé	3.50 " "
mokka	2.50 " "
gyümölcsös készlet 6 tányérral	2.— " "
likőr készlet	1.10 " "
mosdó	3.50 " "
Dessert tányér	—15 " "

lámpák, arczkép, ramák, igen szép fali tálak, különféle képek, tükrök, 6 pá: mokka csésze 90 kr., kávé, teás 6 pár 1 frt 50 krtól kezdve stb.

Kiválóan ajánljuk a szép zsolnai áttört és más vázakat, melyekből a cég körülbelül 1500 drbot oly olcsón vásárolt alkalmilag, hogy azokat képes a gyár harmad árban eladni, melyről a t. közönség a kirakatunkban kiirt árról meggyőződést szerezhet.

Boros, sörös készletek,

120. 8-2

tükrök, képek, palma-tartók, Alpaka chinai ezüst és téaasztalok.

Hasonló olcsó ában.